

Števerjan, februar 1978 Leto 10. · Štev. 2

NOVOLETNO SREČANJE OBMEJNIH OBČIN NA GORIŠKEM

V petek 3. februarja je bilo, že tradici-
jono srečanje slovenskih občin na Goriškem,
in sicer v restavraciji Mark nad Šempetrom.
Prisotni so bile delegacije iz Nove Gorice,
Doberdoba, Sovodenj in Števerjana. Našo obči-
no so predstavljali, Ciril Terpin, Simon
Komjanc, Armand Skok in Rudi Koršič. Prvič
so bili prisotni tudi predstavniki rajonskih
konzult Goriške občine in sicer Štandreža,
Podgore in Gorice.

Po pozdravnih besedah podpredsednika skup-
ščine občine Nova Gorica gospoda Mozetiča
in načelnikov vseh delegacij se je razvila
debata o skupnem kulturnem delovanju v prete-
klem letu. Števrjanski predstavnik je predla-
gal, da bi v začetku sezone bil sestavljen ko-
ledar vseh važnejših kulturnih prireditev v
zamejstvu. S tem bi bile odpravljene vse
nevšečnosti, ki so se pripetile v preteklem
letu. Po končni debati so prisotni bili
mnenja, naj se zato poveri ZSKP in SPD iz Gori-
ce v katere so vključena vsa slovenska dru-
štva v zamejstvu.

Predsednik rajonske konzulte iz Štandreža
je predlagal, da bi na tem srečanju sestavili
resolucijo v prid Štandreškemu kmetu,
katerim bo občina razlastila veliko površino
zemlje. Resolucija naj bi bila poslana Goriški
občini in javnim občilom. Ker pa se Novogo-
riška delegacija s tem ni strinjala, je bil
predlog zavržen.

Po končani diskusiji je sledila večerja
v zelo prijateljskem duhu.

IZREZKI IZ SLOVENSkih ČASOPISOV O JUBILEJNI ŠTEVILKI VESTNIKA

19. januarja 1978

NOVILIST

Števerjanski vestnik
stopil v deseto leto

«Števerjanski vestnik», mesečno glasilo, ki ga izdaja SKPD «F.B. Sedej» iz Števerjana, je letos stopil v 10. leto izhajanja. List izhaja ponavadi na ciklostil, prva letošnja številka pa je izšla tiskana na osemih straneh v priročnem malem formatu.

Uvodnik z naslovom «Veselega srca» je napisal član uredniškega odbora Marjan Terpin. V njem opisuje, kako je leta 1969 izšla prva številka «Števerjanskega vestnika» in svoj prispevek zaključuje takole: «Tega opravljenega posla smo veseli, saj smo ustavili na papirju košček našega časa, ki bo potomcem zgodovina. Zato ta občutek nas navdaja z zadovoljstvom in izražamo zato željo, ki pa je ob dejstvu, da so v prosvetnem društvu »Sedej« večinoma mladi, tudi gotovost, da bomo lahko slavili tu di dvajset in več letnico Števerjanskega vestnika.» Iz uvodnika je razvidno, da se je list krepko zasidral med Števerjanci, ki se dobro zavedajo njegove važnosti, zato s svojimi denarnimi darovi omogočajo, da sploh lahko izhaja. Največ zaslug za redno izhajanje pa ima seveda uredniški odbor, ki ga poleg Terpina sestavljajo še Anka Černic, Ida Pintar, Silva Klanjšček, Zvonko Simčič, Jožica Simčič, Nives Gravnar in

Stanko Skorjanc. V upravnem svetu glasila pa so Mirko Humar, Boris Hladnik in Edi Hlede, ki je tudi odgovorni urednik.

V jubilejni številki «Števerjanskega vestnika» daljši članek povzema na kratko vsebino dogradkov, o katerih je poročal v svojih dosedanjih številkah. Iz pregleda je razvidno, kako važno vlogo igra list v spremljanju političnega, kulturnega in ver-

skega življenja v števerjanski občini. Dokumentarno vrednost ima članek z naslovom «Svetli Vladika». Gre za govor, ki ga je cerkljanski dekan Stanko Medvešček imel 13. novembra lani v Števerjanu ob odkritju doprsnega kipa nadškofu Sedeju. Od ostale vsebine opozarjamo še na prispevka, ki govorita o delovanju mešanega cerkvenega pevskega zbora iz Števerjana in o slikarju Vladimiru Klanjščku, števerjanskem rojaku. Vsebinsko jubilejno številko «Števerjanskega vestnika» poživljajo številne aktualne fotografije.

Uredništvu «Števerjanskega vestnika» čestita ob jubileju tudi naš list!

Jubilejna številka

«Števerjanskega vestnika»

«Števerjanski vestnik», ki ga izdaja PD «F.B. Sedej», vstopa v svojo deseto leto. Jubilej, ki ga je vredno poudariti. Zato je izšla jubilejna številka (januar 1978) na boljšem papirju in tiskana. Uvodnik «Veselega srca», ki ga je napisal Marjan Terpin, izraža radost nad tem jubilejem in se spominja vseh, ki imajo zasluge za desetletno izhajanje «Vestnika». Tudi predsednika ZSKP - Gorica dr. Humar in PD «F.B. Sedej» Simon Komjanc sta napisala priložnostne besede, enako Števerjanski župan Stanislav Klanjšček. Poseben članek pove, o čem se je v Vestniku pisalo zadnjih deset let. Objavljen je temeljit govor o «svetem vladiku», ki ga je imel od odkritju doprsnega kipa nadškofa Fr. B. Sedeja 13. novembra 1977 v župnijskem domu v Števerjanu Stanko Medvešček. Govora je tudi o mešanem cerkvenem pevskem zboru iz Števerjana in o ansamblu «Veseli števerjanski fantje». Poseben zapis govori o slikarju Vladimiru Klanjščku iz Števerjana. Končno najdemo v jubilejni številki še podatke o rojstvih, smrtih in porokah v Števerjanu v letu 1977.

Jubilejna številka

Števerjanskega Vestnika

Izšla je prva številka desetletja letnika Števerjanskega «Vestnika», mesečnika, ki ga izdaja slovensko katoliško prosvetno društvo «Franc B. Sedej» v Števerjanu. Obhajajo so številke tega lista ciklostiliranu sedanja jubilejna pa je tiskana in obogatena s številnimi fotografijami. Kot vedno je tudi letnik v «Vestniku» vrsta člankov o števerjanski problematiki, seveda iz zornega kota katoličarov. Objavljen je tudi zanimiva dokumentacija o desetih letih tega lista.

KAT. GLAS
GORICAPRIM. DNEVNIK
GORICAGOSPODARSTVO
TRST«Števerjanski vestnik» —
sad prostovoljnega dela

Mesečnik «Števerjanski vestnik», ki ga izdaja SKPD «Franc B. Sedej» v Števerjanu, obhaja že deseto obletnico svojega obstoja. Vestnik pripravljajo «prostovoljci» tega prosvetnega društva; delo organizira Zvonko Simčič, odgovorni urednik pa je Edi Hlede. Ob tej priložnosti je uredništvu domači župan čestital takole:

Ob 10. obletnici izdajanja «ŠTEVERJANSKEGA VESTNIKA» čuti dolžnost, da v imenu občinske uprave in v mojem osebnem, iskreno čestitam vsem urednikom in sodelavcem, ki so vse do danes na katerikoli način pripomogli, da je Vestnik redno izhajal.

Deset let je že mimo, odkar se je porodila zamisel, da bi si društvo prevzelo skrb za izdajanje vaškega glasila, ki naj bi redno seznanjalo naše vaščane z vsemi kulturnimi in drugimi obče koristnimi novicami. Nedvomno je bila to hvalevredna zamisel, ki zasluži vso našo pohvalo, saj smemo reči, da je danes «ŠTEVERJANSKI VESTNIK» trdna vez, ki nas števerjance med seboj druži, obenem pa povezuje z našimi rojaki po svetu.

Ob tej priložnosti se v imenu celotne vaške skupnosti iz srca zahvaljujem sedanjemu uredniškemu odboru in vsem, ki so prej skrbeli, da je list redno izhajal ter vložili vanj toliko prostovoljnega truda in moči, saj smemo trditi, da je to sad prostovoljnega dela v korist naše skupnosti. Zato s ponosom naprej!

Župan
Stanislav Klanjšček

12. REDNI OBČNI ZBOR PROSVETNEGA DRUŠTVA "FRANCIŠEK B. SEDEJ" -

V Sedejevem domu v Steverjanu, 21. januarja 1978.-

Pri prosvetnem društvu "F.B.Sedej", ki je gotovo najbolj množična in delavna steverjanska organizacija, se držijo pravila, da je nujno organizirati redne občne zbore, kakor jih predvidevajo pravila in statut, kar tudi pripomore k rednemu menjavanju in vstopanju novih sil, kar pomeni pravzaprav predpogoj dobremu in uspešnemu delovanju vsake organizacije. Tembolj prosvetnega društva, ki nujno potrebuje novih sil, novih idej in novih oprijemov.

V tem smislu je seveda potekal zadnji občni zbor našega društva, ki je že dvanajsti po drugi svetovni vojni, kar tudi dokazuje kontinuiteto neke organizacije. Zbor je sklical predsednik SIMON KOMJANC in se ga je udeležilo nad šestdeset mladih steverjancev, kar tudi govori o zavzetosti naše mladine. Prisotni so bili nadalje predsednik SVETA SLOVENSKEGA ORGANIZACIJ, dr. Damjan Paulin, predsednik ZVEZE SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE, dr. Kazimir Humar, steverjanski župan STANISLAV KLANJŠČEK.

Goste in člane je pozdravil predsednik Simon Komjanc, ki je dejal:

"Spet smo se zbrali, da skupno pregledamo in ocenimo delo, ki je bilo opravljeno v preteklih dveh letih. Ko sem takrat sprejel predsedniško mesto našega društva, niti od daleč nisem mislil, da bo treba toliko delati in skrbeti za uspešno delovanje, da dosežemo cilje, ki smo si jih zastavili. Zato gledam na opravljeno delo z mešanimi občutki in se sprašujem, če je bilo storjeno vse, kar smo si zamislili, tako na kulturnem, narodnem, kakor na verskem in vzgojnem področju. Morda bi na teh dveh zadnje omenjenih lepše in bolje uspeli, če bi dobili vsaj nekaj podpore, razumevanja in pozrtvovalnosti pri ljudeh, ki bi nam na teh poljih lahko pomagali.

V pretekli sezoni smo polagali veliko pozornost zlasti do mladine. Prizadevali smo si, da je dobila v našem društvu in v steverjanskem kulturno-narodnem življenju pravo mesto."

Potem, ko je na široko povzel glavne akcije društva v zadnjih dveh letih in se zaustavil zlasti ob festivalih, Vestniku, obeh ansamblih, ki delujejo v okviru društva, je Simon nadaljeval:

"Omeniti moram tudi Zvezo slovenske katoliške prosvete, katere smo člani od vsega začetka in ki z veliko pozornostjo gleda na naše delovanje in z vsakoletno finančno podporo pomaga tako našemu, kot drugim društvom na goriškem."

Zaključil je svoje poročilo:

"Z veseljem pozdravljam tudi ustanovitev Sveta slovenskih organizacij. Prepričan sem, da smo s tako organizacijo uravnovesili stanje in postavili naša društva na mesto, ki jim pritiče. Zelen bi samo, da bi odbor tega Sveta se večkrat oglasil v javnosti, se dueleževal naših prireditev v zamejstvu, tako, da bomo videli, da imamo za seboj organizacijo, v kateri smo vključeni in, ki nas zastopa na višjih političnih forumih tako v provincialnem, deželnem in državnem merilu.

Predno zaključim moje poročilo, se vsem od srca zahvaljujem za pomoč, ki so mi ji dali in za nasvete pri vodenju našega društva, ki edino v Steverjanu skrbi za kulturni napredek in s tem priča, da se z dobro voljo na tem polju veliko lahko napravi. Se posebej smo lahko zadovoljni, če poročam

ima dandanes sredstvo, da se udeleži v mestu in drugod filmskih in drugih zabavnih predstav, kljub temu se na naših praznikih, predavanjih in kulturnih večerih zbira veliko število naših rojakov, kar je nam odbornikom v največje zadoščenje in to tudi priča, da našega človeka še zanima naše kulturno življenje in naša prihodnost!"

Predsednik Komjanc Simon je nato prebral telegram, ki ga je občnemu zboru poslal deželni poslanec Slovenske skupnosti, dr. Drago Štoka.

Tajniško poročilo - tajnik je bil Zvonko Simčič - je prebrala Silva Klanjšček. Iz njega povzemamo:

"Od 24. januarja 1976, t.j. od 11. občnega zbora, se je odbor sestel 16 krat, poleg tega pa je bilo še 10 sej ožjega odbora. Vse seje so bile dobro obiskane, kar dokazuje, da je naši mladini vedno pri srcu usoda našega društva."

Še finančnim stanjem društva, je prisotne seznanila blagajničarka Anka Černic.

Dober pregled kulturnega delovanja je podala Jožica Simčič, iz katerega povzemamo po kronološkem redu važnejše prireditve v teh zadnjih dveh letih:

- 8.1. 1976 - kulturni večer, na katerem je gostoval g. Andlovic in govoril o slovenski odpravi na Himalaji.
- 6.2. 1976 - Koroški študentje z lutkovno igrico "Seh za smel".
- 12.2. 1976 - dr. Rafko Dolhar prikazal slovensko planinsko vertikalno.
- 4.3. 1976 - slovenski pisatelj Boris Pahor predstavil svojo knjigo "Zatemnitav".
- 15.3. 1976 - Gostoval g. Viko Zaletel.
- 27.3. 1976 - Dramska skupina iz Višnjevika prikazala igro "Izgubljeni in zopet najdeni mož."
- 26. in 27. 6. 1976 - Šesti Festival narodno zabavne glasbe. Udeležilo se ga je 16 ansamblov, od katerih je bilo pet iz zamejstva. Festival se je vršil v Potmentinijevem parku.
- 1. in 2. 8. 1976 - Izlet h Gospe sveti na Koroško in na Višarje.
- 1. in 2. 9. 1976 - se je vršil v organizaciji društva in ansamblov Mejaši in Hlede, praznik prijateljstva, na katerem je nastopil še ansambel Iga Radovič.
- 6.10. 1976 - P.D. "Standrež" uprizorilo Nušičevo komedijo: "Sumljiva oseba".
- 6.11. 1976 - Nastopil Sinfonični orkester iz Nove Gorice.
- 6.12. 1976 - Amaterska igralska skupina iz Dreznice prikazala igro "Dekle iz Trente". Isti dan je bilo Miklavževanje.
- 15.12. 1976 - Kulturni večer ob 100 letnici rojstva Ivana Cankarja. Sodeloval igralec SG iz Trsta Stane Raztresen.
- 20.12. 1976 - Priprava na božič: govoril dr. Kazimir Humar.
- 18.1. 1977 - Dr. Karlo Bresan in dr. Bernard Späpman sta govorila o najpogostejših boleznih našega časa.
- 19.3. 1977 - Obletnica sedme odločitve Sedejevega doma. Sodelovali pianist Hubert Bergant in solo peva Lučkov Ljčen. Mešani zbor pod vodstvom Hermana Štebena in mladinski, ki ga je vodila

- 24.3.1977 -Srečanje mladih z g.Oskarjem Simčičem.
 31.3.1977 -Priprava na Veliko noč z g. Bedencičem.
 15.6.1977 -dr.Kostadinovic govoril o splavu in kontracepciji.
 25.in 26.6.1977 - V Formentinijevem parku se je vršil sedmi Festival domače glasbe,ki ga društvo organizira skupno s Ansambлом "L.Hlede". Tokrat je sodelovalo kar 22 ansamblov iz Italije, Avstrije, Nemčije in seveda iz Slovenije.
 6.in 7. 8.1977 - Izlet v Bassano del Grappa,ki je dobro uspel.
 8.11.1977 -Dijaki nižje srednje šole iz Gorice, so uprizorili igro: Macéha in pastorka".
 13.11.1977-Odkritje doparsnega kipa nadškofa Sedeja v predverju župnijskega doma,ki se odselej imenuje Sedejev dom.Pri proslavi so sodelovali zbor iz Cerkna,mladinski in mešani zbor našega društva. Sledilo je nagrajevanje znagovalcev športnega tedna. Prisoten je bil tudi dr.inz.arh. Valentincić iz Ljubljane, ki je kip pripravil nasemu društvu.
 25.11.1977 -Recital o Janezu Svetokriškemu podal igralec Zupan.
 7.1.1977 -Praznovanje 10.letnine izhajanja Steverjanskega vestnika.
 8.1.1977 -Tradicionalna Božičnica.

Jozica se je seveda še dotaknila izdajanje Vestnika,ki,kakor smo videli izhaja že deseto leto in je zato v čast društvu;govorila je o nastopanju zbora vsako leto pred spomenikom in drugih oblikah društvenega delovanja. O posameznih skupinah,ki delujejo v okviru društva "Francišek B. Sedej" so govorili:

- LOJZE Hlede - je podal poročilo o delovanju Ansambla "L.Hlede".
 -KAZIMIR Černic - je poročal o nastopih ansambla "Veseli Steverjanci".
 -MARJANKA Terpin- je poročala o športnem delovanju odseka "BRDA".
 -ANKA Černic - je prikazala delovanje mladinskega zbora .
 -MARJAN Terpin- pa je prebral poročilo o mešanem zboru.

Tako so lahko vsi prisotni dobili točen opis vsega bogatega življenja našega društva.

Sledili so pozdravi,ki so jih prinesli:

Za ZVEZO SLOVENSKE KATOLISKE PROSVETE: dr.Kazimir Humar
 Za SVET SLOVENSKEH ORGANIZACIJ : dr.Damijan Paulin
 za ŠTEVERJANSKO OBČINSKO UPRAVO : župan Stanislav Klanjscek.

V debato so se posegli Ciril Terpin, David Pintar, Anton Princič župnik, in Marjan Terpin.

Razpisnico odboru je predlagal nadzornik Boris Hladnik.

Sledile so volitve, na katerih je bil izvoljen naslednji odbor:

- KONJANC Simon	, Valerišče	- PREDSEDNIK
- SIMČIČ Zvonko	, Scedno	- Podpredsednik
- ČERNIČ, Anka	, Gab.konec	- Tajnik
- KLANJSCEK Cvetka	, Valerišče	- Blagajnik
- MARAŽ Ivan	, Klanec	- Gospodar
- FATTORE Klavdijo	, Sovenca	- "-
- BERETTA Robert	, Bukovje	- "-
- MAREGA Alojz	, Klanec	- "-
- GRAVMAR Nives	, Scedno	- Zapisnikarka
- ŠKORJANC Marko	, Dvor	
- LANGO Marino	, Bukovje	
- HLEDE Edi	, Krizišče	
- MUŽINA	, Klanec	

-ČERNIC Marko,	Gab. Konec	
-HUMAR Štefan,	Valerišče	
-MARAZ Darjo	Sčedno	
-JAKIN Marjo,	Bukovje	
-PINTAR Aleš,	Valerišče	
-KOMJANC Damjana,	Bukovje,	kulturni referent
-KOMJANC Marko	Bukovje	

Za nadzorni odbor so bili izvoljeni:

-SREBRNIC Pavel,	Dvor
-HLADNIK Boris,	Sovenca
-PINTAR Ida r. KOMJANC,	Valerišče

Nadalje so bili vključeni. V odbor še naslednji :

Za ansambel "Veseli Števerjanski fantje"	-ČERNIC Kazimir,	Gab.konec
Za pevski zbor	- SREBRNIC Herman	
Za športno združenje "ERDA"	- DORNIK Rinaldo,	Križišče
Za ansambel "Lojzeta Hledeta"	- HLEDE Alojz,	Dvor
za "Vestnik",	- TERPIN Marjan.	

Po končanem občnem zboru, za vse pričujoče, je društvo pripravi malo zakusko.

=====

SPOMIN NA MILKO HUMAR v. VALENT

V sredo 1. februarja, je v lastnem stanovanju v Gorici, v ul. Mamelli mirno zaspala v Gospodu naša sovaščanka Emilja Humar vd. Valent, po domače - Milka z Grdinco.

Pokojna Milka, komaj devetnaestletna^a se je leta 1920. poročila^a v Gorico z železničarjem R.Valent. V zakonu se ji je rodil sin, ki sedaj živi v mestu Treviso, kjer ima lastno družino. Sin je zelo rad obiskoval mamo in rodno Gorico in pok. Milka je bila tega nadvse vesela. Pa ni Milka v Gorici držala roke križem, pridna in delavna kot vsi njeni bratje in sestre iz Grdinco, si je že v mladih letih najela stojnico na Goriški tržnici in čez petdeset let je tam proajala sadje. Vedno je ostala pristna Steverjanka, ki je z nami kramljala v starem Steverjanskem naročju. Bila je dobra in radodarna. Ni znala levica, kar je storila desnica. Vedno je bila prijazna, vedra in nasmejana. Ni poznala surove besede. Bila je verna žena, rada je molila. Parkrat na leto, za večje praznike, je rada prihajala na obisk - na Grdinco, v rodni Steverjan.

Pred kratkim ji je umrl mož. Vdarec je prejela vdana v božjo voljo in v luči vere na zopetno svidenje. Končno je tudi njo napadla zavrtna bolezen, a ona, močna v veri ni obupovala, veliko je molila in se tiho pripravljala na smrt. In Bog jo je uslišal. V spanju se je njena duša preselila v večnost. Lahko rečemo, da je res mirno zaspala v Gospodu. Njej - Milki z Grdinco, se je uresničil slovenski pregovor, ki se glasi:

"Kakršna tvoja nedelja, takšna tvoja smrt! "

Pokojni Milki, naj bo Bog dober plačnik, svojcem pa naše sožalje.

Ada Gabrovec

12. REDNI OBČNI ZBOR PROSVETNEGA DRUŠTVA "FRANČIŠEK B. SEDEJ" - V S L I K I :

Uvodno poročilo je poročal Simon Komjanc (na sredi slike). Od leve proti desni: Beretta Robi, Ivan Maraž, Damiana Komjanc, Anka Černic, Simčič Zvonko, Jožica Simčič, Nives Gravnar, Kazimir Černic in Silva Klanjšček.

Člani med občnim zborom. Sedijo v prvi vrsti od leve: D.Škorjanc, S.Škorjanc, M.Jakin, A. Hlede, M.Humar, S. Klanjšček, D.Paulin C.Terpin.

Tajniško poročilo bere Silva Klanjšček. Ob njej: Zvonko, Jožica Nives, Kazi in M.Terpin.

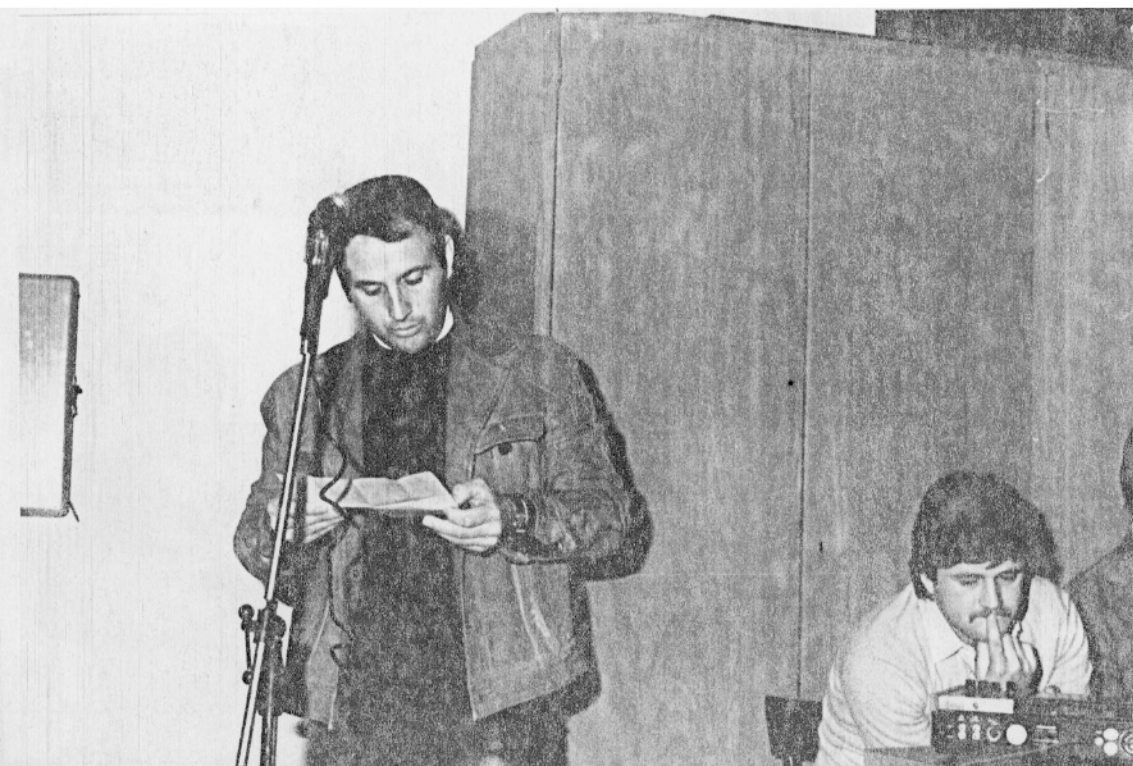

Blagajniško poročilo
podaja Anka Černic
Ob njej Simon in Zvonko.

Poročilo o kulturnem
delu je izčrpno podala
Jožica Simčič.
Ob njej Zvonko in Silva.

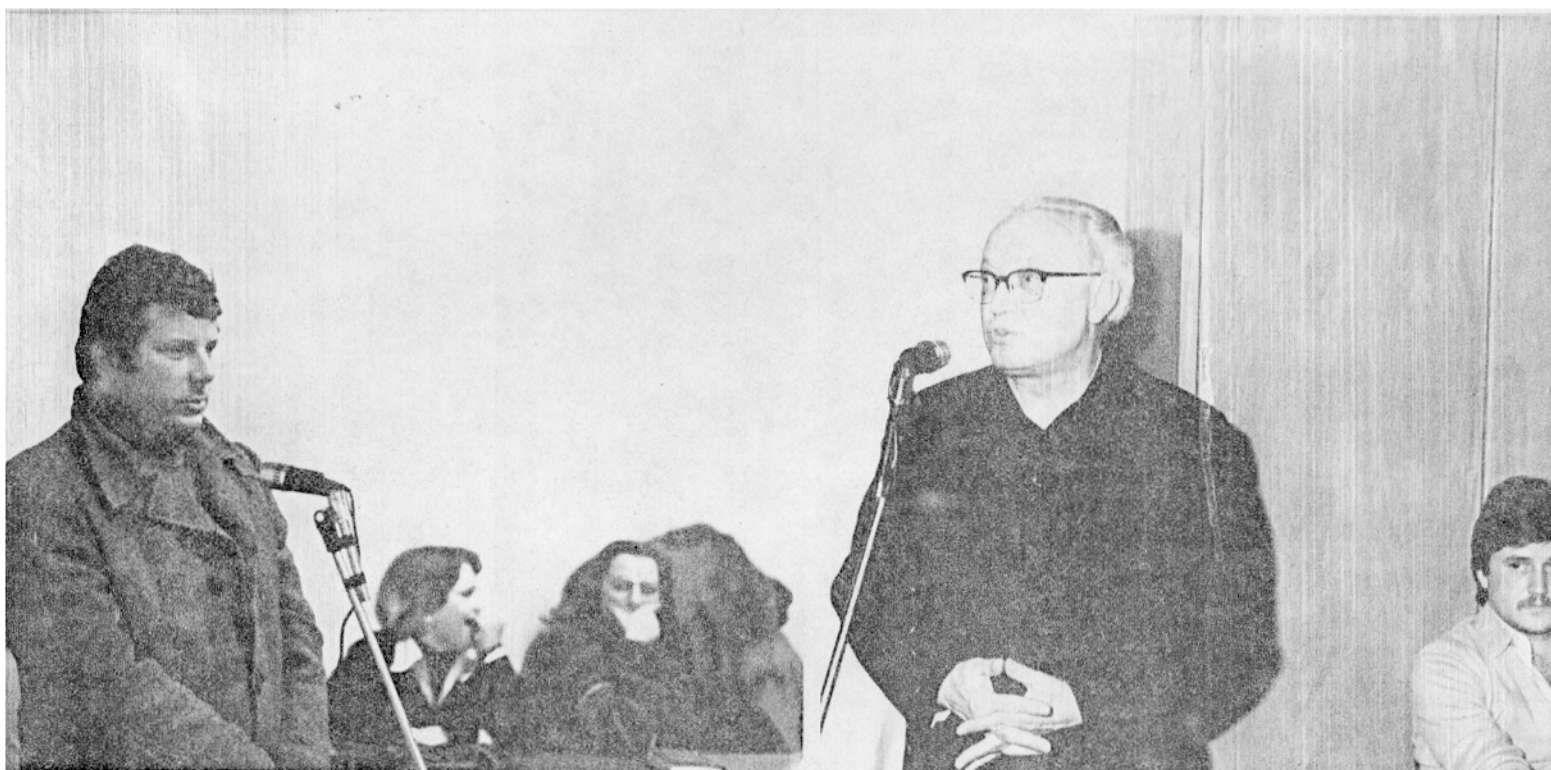

O delovanju Ansambla
"L.Hlede" ,ki je
včlanjen v društvo,je
poročal vodja Lojze Hlede.

Porocilo o delovanju ansambla "Veseli Steverjanci" je podal vodja Kazimir Cernic. Ob njem so: Zvonko, Jozica, Nives in Silva.

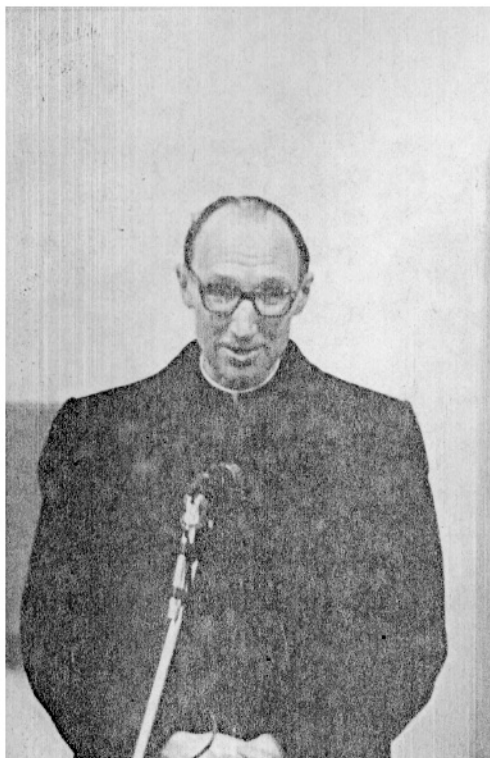
Na sliki spodaj: na levi: dr. Damjan Paulin Predsednik SVETA SLOVENSКИH ORGANIZACIJ, ki obcnemu zboru prinesel pozdrave slovenskih organizacij v Italiji.

Na sliki desno zgoraj: dr. Kazimir Humar, Predsednik ZVEZE SLOVENSKE KATOLISKE PROSVETE NA GORISKEM, katere aktivni član je naše drsustvo ze vse od ustanovitve Zveze.

Pozdrave steверјanske obcinske uprave je izrekel zupan Stanislav Klanjscek. Obcinska uprava Slovenske skupnosti se stalno zanima za kulturno zivljenje v obcini.

V široko debato so posegli
poleg drugih, se zupnik
Anton Princic in Ciril
Terpin.
(sliki zgoraj)

Pogled na dvorano med
razpravo.

Novoizvoljeni odbor:
(od leve)-Lojze Marega
Marino Lango, Ivan Maraz
Borsi Hladnik, Robert
Beretta, Ales Pintar, Mirko
Muzina, Stefan Humar,
Simon Komjanc, Marko
Komjanc, Klavdij Fattore,
Nives Gravnar, Zvonko
Simcic, Damjana Komjanc,
Cvetka Klanjscek, Mario
Jakin, Anka Cernic, Kazimir
Cernic, Edi Hlede in
Marko Skorjanc.

KAKO JE BREGARJEV PEPE POSTAL ATI

Živel je, ali mogoče tudi še živi, bregarjev Pepe. Bil je že precej v letih, ko je spoznal gričarjevo Polonco. Bila je - lahko se reče - njegova prva ljubezen. Imel je sicer v mlajših letih to ali ono prepeličko kolikor toliko rad; vedno pa je tako nanese, da njegova ljubezen ni našla razumevanja pri trenutni izvoljenki njegovega srca. In tako si je, še samski, naložil že štiri križe na svoja pleča, ko je spoznal Polonco. Spoznala ste se v tovarni, kjer je bil zaposlen vrsto let. Sicer mu ni bilo najbolj všeč, da si je Polonca nekje brez obrtnega dovoljenja prislužila dve hčerki - toda, kaj hočeš! Sprijaznil se je tudi stem in neke deževne sobote sta s Polonco pred pričami dahnila usodni da in njegova usoda je bila zapečatená.

Polonca, ki je dosedaj stanovala v vse prej kakor veliki sobici, se je preselila v bližnjo vas - v domovanje bregarjevega Pepeta. Res je bila bregarjeva hiša še precej v letih, takorekoč pred upokojitvijo, toda je bila je hiša in Polonci se je uresničil njen san. Postala je samostojna gospodinja. Ker je bilo pri hiši tudi par krp zemlje, se je prekvalificirala v kmetijsko dejavnost; Pepi pa je kakor doslej, vsako jutro romal v bližnje mestece na "šiht", kajti pri hiši je dobro, poleg krompirja in zelja, imeti tudi nekaj denarja.

In začelo se je običajno zakonsko življenje. Živela sta še dokaj mirno in bi želela še bolj, če Pepe ne bi imel lepe slovenske navade, da se ga je vsako toliko časa rad malo naluckal in da mu v gostilni ni bilo nikoli dolgčas. In ko je tako, sem in tja in vsako toliko časa vozil barko je navadno pristal pri domačem ognjišču šele v poznih večernih ali nočnih urah. Seveda to mamici Polonci ni bilo ravno v ne ve kakšno veselje in ga je, sprva, rahlo in tiho, nato pa vedno kropkeje svarila in naravnavala na pravo pot, kar pa je zaleglo toliko, kot če bi umival zamorca zato, da bi postal bel.

Ker ni zalegla nobena lepa beseda, je začela počasi uporabljati tudi razno žensko orožje, da je z njim podkrepila svoje govore. Tako je svojega ljubega Pepeta pričakala zdaj s burkljami, zdaj z valjarjem, drugič s kuhalnico in podobnim težjim ali lažjim hladnim orožjem, kakršnega pač običajno uporabljajo poročene ženske za svojo obrambo in, na žalost, tudi za napad.

Resnici na ljubo moramo povedati, da tudi to ni spravilo Pepeta na pravo pot. Kakšno "pravo pot" si je zamišljala Polonca, se ne ve; za Pepeta je bila ona, ki je vodila v gostilno. Kaj je torej Poloni preostalo drugega, kakor da je segla po še kropkejšem sredstvu, ki pa ji je, namesto uspeha, prineslo dolgo, mrzlo in naporno noč.

Nekega zimskega večera, mraz je bilo, da je zajec mater iskal, je prikolovratil Pepe, dostojno natreskan, pred domača vrata. Pritisne na ključ - nič! Zaklenjeno! Ker je videl, da v sobi še gori luč, je potrkal narahlo in plašno na vrata. Nobenega odziva, ne glas! Potrka močnejše - spet nič! V tretje pa je potrkal, da so zašklepetale šipe v oknih in se je stresla hiša kot ob potresu osme stopnje po Merkaliju. No šele omenjeno dejanje je zazvenelo jezike materi Poloni in njenemu naraščaju. Zaregljale so kot žabena pomlad v mlaki pod hišo! Pepetu se je včasih zdelo žabje regljanjesila romantično, kar pa za omenjeni tercet ne bi mogel trditi. Izza vrat, so donele besede:

"Pijanec grdi, kjer si se ga nažrl, tja pojdi še razgrajati in spat!" In so vmes složno naštevale vse najbolj grde in najbolj krvoločne zveri našjega in pasjega plemena, katerim naj bi bil podoben. Tudi na živali iz domačega hleva niso pozabile, niti na najbolj znane svetovne živalske vrtove.

Bregarjevi so uprozorili koncert, ki bi lahko bil v ponos marsikateri sodobni glasbeni grupi. Bil pa je vsekakor izvajan v veliko veselje dobrih sosedov in drugih vaščanov, posebno tistih, ki nosijo krilo. Na vasi ni prilika in časa, da bi pogosto hodili v kino in gledališče, pa je zato za zabavo, potrebno poskrbeti kako drugače.

Pepeta je počasi zapustila dobra volja, ki jo je načel v gostilni in se naučil njenega blagodejnega učinka; prav nič ga tudi ni nikalo, da bi še nadalje igral glavno vlogo v tej vaški komediji, oziroma družinski tragediji. Mraz ga je začel gristi v prste in rebra in še kam, pa je začel ženskam odgovarjati v podobnem žargonu. Vrata so se sicer pod njegovimi udarci že sumljivo majala, toda popustila niso, bile so še stare izdelave in zato je Pepe počasi obupal, da pride po tej poti pod rodni krov. Zato je ubral čisto drugo vižo.

"Kar imejte zaklenjeno, babe vražje, še žal vam bo in vest vas bo žrla kakor kopriava boste noge. Se boste drugače obnašale, ko mene več ne bo in bom mrzel kot pasji nos" in je ponavljal svojo štorijo kakor govornik na zboru volivcev.

"Babe", na gorkem in za vrati, sprvo niso preveč resno jemale njegovih grčženj, toda ko je prišel rohneti: "Le čakajte, v 'šterno' bom skočil in utonil in ve boste krive!" jih je pale zagrabil strah za od kričanja hripava grla. In še bolj so onemele, ko je pričel trgati in odkrivati deska s katerimi je bil pokrit vodnjak na dvorišču.

Štrbunknilo je in pljusknilo, da je groza obšla tri nežna srca v topli izbi in pa dobre sosede, ki so skrivaj prisluškovali vročemu dja-logu.

Ročno so se odprla vrata in Polonca s svojima spremljevalkama je planila k vodnjaku. Vreščale in cvilile so: "O ata, naš ati, kaj si storil, ata pridi nazaj, saj te bomo rade imele!" Ej, je ljubi ata ali predhodno: dedec pijani ali pešast s stoterimi imeni, kljub temu, da ga je rad dal na zob, prinesel vsak mesec svojo plačo materi Poloni, presneto bi tenko cvilile, če bi bile kar naenkrat brez tega dobrička in živele le od tistega, kar bi jim dala ona mati zemlja na bregarjevih njivicah.

No, ta čas, ko so imele vse tri opravka okoli vodnjaka v katerem je tiho plavalo nekaj temnega in so se jim v tarnanju pridružili tudi dobri sosede in sosede, pa je bregarjev ata čvrsto skočil izza vogala in skozi odprta vrata na toplo. Vrata je spotoma še zalopotnil in zaklenil.

Ženske so sedaj kaj hitro spoznale koliko je ura. Ljubi ati je namreč, namesto svojega telesa, vrgel v vodnjak tnilo na katerim so seekali in cepili drva in tako napetnejstil ljubeči ženski svet. Sedaj so videle, da se je situacija obrnila za stoosemdeset stopinj in sicer v njihovo škodo. Planila so vratom in trkale ter klicale: "Ati, odpri, zebe me! Ati, nikoli več ti ne bomo zaklenile, res ne!" In obljubljale so še vse polno takih reči, ki se ponavadi ne izpolnijo.

Ljubi ati pa je ta čas že smrčal na peči kakor kit in ni ali pa ni hotel slišati milih prošenj. Ženske pa je resnično zeblo, saj so bile oblečene le v kombinežce in še morebiti v kakšen najnujnejši ženski rekvizit. Tako soj jih morali za tisto noč -hočeš nočeš- vzeti pod streho dobri sosedi, oziroma sosede, da ne bo pohujšanja.

Drugo jutro je bregarjev ata, ko se je do kraja naspal, odklenil vrata svoje rezidence in vse tri rožice iz njegove priženjene družine so vkorakale pod rodni krov bregarjevega Pepeta. Kdo pa naj mu tudi drugače kuha in pere.

Ker so po krajši, precej bolj mirni debati kakor pa je bila prejšnji večer, ugotovili, da je rezultat približno neodločen so se pobotali: Ati je obljubil, da ne bo več pil, ženske pa, da bo tudi z naprej ati in ne več ta ali ona domača ali tuja zver, kakor je bil doslej.

Kako pa so se bregarjevi omenjenih sklepov držali — je pa drugo vprašanje in druga zgodba.

Pijančeve in ženske obljube se namreč obnašajo bolj tako — kakor aprilsko vreme.

Ivan M.

Razpis

8. Zamejskega festivala domače glasbe

S.K.P.D. »FRANC B. SEDEJ« IN ANSAMBEL »LOJZETA HLEDETA«

RAZPISUJETA

8. Zamejski festival domače zabavne glasbe, ki bo v Števerjanu dne 1. in 2. julija 1978. Za ansamble veljajo naslednji pogoji:

člen št. 1.

Na festival se lahko prijavijo vsi slovenski domači zabavni ansamblji.

člen št. 2.

Organizator prevzema stroške za ksilolo, večerjo in prenočišče nastopajočih.

člen št. 3.

Komisiji, ki jo bosta sestavljali strokovnjaki in predstavniki občinstva, bosta podelili naslednje nagrade:

1. prva nagrada za najboljšo melodijo	120.000 Lit
2. druga nagrada za najboljšo melodijo	70.000 Lit
3. prva nagrada za najboljšo izvedbo	80.000 Lit
4. druga nagrada za najboljšo izvedbo	50.000 Lit
5. nagrada za najboljšo besedilo	50.000 Lit
6. nagrada občinstva	50.000 Lit
7. nagrada uredništva »Nedeljski dnevnik« iz Ljubljane	

člen št. 4.

Komisiji bosta sestavljeni:

- komisija za ocenjevanje besedil
- komisija za ocenjevanje glasbe

člen št. 5.

Skladbe, ki jih bodo izvajali ansamblji, morajo biti izvirne ter prvič predstavljene na festivalu v Števerjanu.

člen št. 6.

Prijave sprejemajo najkasneje in nepodaljivo do 8. aprila 1978 na naslednji naslov:

S.K.P.D. »FRANC B. SEDEJ« — ANS. L. HLEDETA

Trg svobode 6

34070 ŠTEVERJAN — SAN FLORIANO DEL COLLIO
Gorica — Italija

člen št. 7.

V prijavi morajo biti navedeni naslednji podatki:

- naslov in naziv ansambla
- ime, priimek, datum rojstva ter sedanje bivališče vodje ansambla
- ime, priimek, datum rojstva ter sedanje bivališče vsakega člana posebej.

člen št. 8.

Ansamblji morajo poslati:

- nouno gradivo
- tekst skladb
- kratko zgodovino ansambla
- fotografijo ansambla

Vse v dveh izvodih

člen št. 9.

Ansamblji morajo sporočiti organizaciji vsako spremembo v ansamblu (bivališče, sprememba članov v ansamblu itd.)

člen št. 10.

Privolitev za morebitno snemanje RAI-TV.

ZA S.K.P.D. »FRANC B. SEDEJ«

(PREDSEDNIK: SIMON KOMJANC, l.r.)

ZA ANSAMBEL »LOJZETA HLEDETA«

(VODJA: LOJZE HLEDETA, l.r.)

ZA VESTNIK SO DAROVALI:

PIETAR FANT, Čedadno L. 3.000.=

KLANJEČEK Dragica, Gab. konec, L. 3.000.=

HUMAR Loreta, Valerišče, L. 1.000.=

HUMAR Felicita, Valerišče, L. 5.000.=

TERPIN Ivo, Sovenca, L. 2.000.=

PRINČIČ Ciril, Jazbine, L. 5.000.=

Justina, L. 2.000.=

N.N., Sovenca, L. 5.000.=

Agata KOMJANC, Gorica, L. 5.000.=

N.N., Klanec, L. 15.000.=

HUMAR Marčelo, Valerišče, L. 10.000.=

M.L., Gorica, L. 3.000.=

N.N., L. 10.000.=

N.N., L. 10.000.=

Franc KOREN, Gorica, L. 10.000.=

Humar Mirko, Gorica, L. 5.000.=

Ob priliki desetletnice izdaje Vestnika so darovali:

g. Ciril KOŠIČ iz Gorice, L. 5.000.=

Zveza Slov. Katoliške prosvete v

Gorici, L. 50.000.=

VSEM DOBROTNIKOM

ISKRENA HVALA.

KAJ PIŠEJO V SLOVENIJI O ZAMEJSTVU.

V zadnjem času, zlasti po obisku SZDL pri Slovenski skupnosti v naši deželi, velikokrat zasledimo različne članke v nekaterih slovenskih časopisih, ki izhajajo v domovini.

Tokrat prinašamo fotokopijo razgovora, ki je bil objavljen v NEDELJSKEM DNEVNIKU in ga je vodil častnikar Marjan Remic z našim delavnim in uspešnim vaščanom Marcelom Humarjem. Veseli nas zlasti optimizem Marčela in ga z zadovoljstvom lahko vsak prebere:

ZAMEJSKI POGOVORI — ITALIJA

Piše Marjan Remic

DRUŽINSKA EKONOMIJA BRATOV HUMAR

Zatekel sem ga v kleti. Kje drugje boš v tem zimskem času našel vinogradnika kot pri negovanju zlatih pridelka! Pa ni bil sam. Vsa družina je bilao krog njega. Takole na pogled in na hitro sem presodil, da so bili za polnilnim strojem zbrani kar trije rodovi Humarjev.

Kajpak, zdaj, zlasti v predprazničnih dneh, je čas, ko gre vino še posebej v denar in napolnjenih steklenic, prepletenih z nalepkami »firme Humar« in vsem, kar sedi zraven, ni nikoli dovolj.

Vino je isti produkt števerjanskih ljudi, še ne tako dolgo nazaj kmetov z vsami pridelki pomalem, zaradi katerega se zdaj vsi, domala do zadnjega imenujejo vinogradniki. A ne vinogradniki v drobnem pomenu besede, ampak že kar majhna zaokrožena podjetja, kjer pridelujejo grozdje sami, šolajo vino, ga polnijo v steklenice in sami, praviloma brez posrednikov, ga tudi prodajajo.

— Z bratom sva na podedovani zemlji jela skupno obdelovati vinograde, veliko zemlje pa sva še dokupila. Izkoristila sva vsa posojila, ki so bila na voljo.

Pomeni, da so bila posojila z ugodnimi odplačilnimi pogoji?

— Da. Skotaj zastoj, bi dejal. Pred sedmimi leti na primer so bila posojila za kmetijsko dejavnost z 1-odstotno obrestno mero na 40 let, zdaj pa je obrestna mera 3 odstotke. Še smeraj ugodno.

Koliko posojila ste potemtaka najeli in od koga?

— Od vseh investicij, to je za nakup zemlje, nabavo strojev in ureditev poslojpa, sva dve tretjini plačala s posojili in to iz programa govske skupnosti.

To je poseben fond, namenjen za razvoj območnega območja, kajne?

— Gre za interes in politiko države, da bi obmejni kraji ostali živi, se pravi gospodarsko dovolj močni, da se ljudje z zemlje ne bi izseljevali v industrijske kraje.

In z bratom Marinom se ukvarjata samo z vinogradništvom?

— Pri nas je pač tako. Za delovno silo je težko. Dela, ki jih je treba opravljati z roko, za nas niso več donosna. V postev pride samo tisto, kar se da opraviti s stroji. To pa je vinogradništvo in kletarstvo, za kar imamo na voljo vse strojne in tehnične pripomočke.

Italija velja za deželo vina. Potemtakem morate pridelovati dobro grozdje in pripravljati dobro vino, če hočete uspevati na dokaj zahtevnem trgu. Kje ste se naučili vinogradniških in kletarskih veščin?

— Največ se naučim pri delu. Saj pravijo: vaja dela mojstra. Razen tega sem naredil večerno kmetijsko šolo, vsako zimo pa obiskujem po en mesec in več kmetijski tečaj.

Pravite vsako zimo. Koliko časa ze?

— Petnajst let.

Torej se ne razglasate za vinogradnika, ki je pogotil vso učenost iz svoje stroke?

— Človek se uči, mora se učiti, vse življenje. To še posebej velja za vinogradništvo. Včasih je bilo pomembno le to, da si pridelal kolikor toliko »užitno« vino. Zdaj je drugače. Trg je zahteven, vsako vino pa ima svoje značilnosti. Vino je kot bolnik. Nenehno ga moraš negovati.

Po kakšnih vinih je največje povpraševanje?

— Sauvignon in sivi pinot med belimi in kabinet pa tudi merlot med črnimi.

Se okus in želje kupcev hitro spreminjajo?

— Težko je reči. Toda eno je gotovo. Trt ne moreš prilagajati tako, kot če bi sadil fižol.

Kdo oziroma kje se v glavnem vaši odjemalci?

— Vino prodajamo pretežno v Trst in Gorico, pa tja do Milana. Nima potnika, ki bi prodajal naša vina, ampak prihajajo kupci neposredno k nam.

Denimo, da živite zdaj v »zlati dobi« vinogradništva, ko gredo vina, zlasti z vašega območja, ki sedi pod vinogradniški okoliš italijanskih gozinskih Brd, dobro v denar. Kako določate temu ustrezno ceno?

— Imamo konzorcij, kjer se dogovarjamo o najnižjih cenah. Po tem dogovoru lahko prodajamo le po višji ceni od dogovorjene.

In kolikšne so te najnižje cene?

— Za steklenico 0,7 dcl, je pri belih vinih najnižja cena 950 lir, pri črnih pa 800. Praviloma pa so te cene vsako leto višje.

Pa najvišje cene, ki jih dosega vina iz vašega okoliša?

— Tja do 1300 lir za steklenico 0,7 dcl. V prodaji na debelo, se razume.

Pa reciva še kakšno o družini Humar, kot slovenski družini. Se nadežujete v dejavnosti Slovencev, ki so v Števerjanu zelo razvijene?

— Imamo bolj malo časa. Veste, v naši vasi ni čutili te potrebe, ker v njej živimo pretežno Slovenci in se ne počutimo ogrožene.

Kako se odraža v vsakdanjem življenju »razinerje sila«, ko so pripadniki večinskega naroda v manjšini?

— Večina Italijanov, ki so normalni, bi dejal, se je poslovenila. Razen nekaj izjem, ki so zaigrani.

Prenekatero družino so postale mešane, ko so si mladi izbrali življenjskega tovariša druge narodnosti. Tudi vi imate otroke. Kako je pri vas?

— Dva otroke imam in jima pravim: dobro premislita, preden se bosta odločila za zakonskega partnerja. Zdaj vlada v hiši slovenska beseda, brž pa ko pride v hišo tuja govorica, je z domačo konec.

Navsezadnje pa je prav tako. Tudi naš človek mora, kamorkoli pride, sprejeti tujo govorico, mar ne?

Marcel Humar si razlaga stvari po svoje. Narodnostni obstoj Slovencev ocenjuje s svojega praga, za katerega pravi, da ni ogrožen. Toda tudi ta neogroženost se ni ohranila sama po sebi. V Števerjanu živijo trdni Slovenci, a tudi zato, ker so v to trdnost vtkali prenekatero grenčico in obilo žrtev.

Prejeli smo, s prošnjo za objavo:

Cenjeno uredništvo!

V decemberski številki "Števerjanskega Vestnika" me je prijetno presenetil članek, ki mi ga je namenilo uredništvo Vestnika ob odhodu v pokoj. Čutim dolžnost zato, da se ob tej priliki najprej iskreno zahvalim uredništvu za prijetne besede, ki so me nepričakovano ganile.

Obehem se želim ob tej priliki iz srca zahvaliti tudi vsem Števerjancem za vse, kar so mi nudili v času, ko sem tu službovala in delala v korist naše skupnosti.

Moj pozdrav in zahvala naj gre vsem Števerjancem, mladim in stari-
m ter vsem, ki me poznajo in morda bivajo širom po svetu, daleč od rod-
nega Števerjana.

Lep pozdrav,

Vaša Neni
(Signoris Maria Pintar)

[illegible]

ZDRAVIMO SE Z RASTLINAMI, KOT SO SE ZDRAVILI
NAŠI PREDNIKI

Deteljo in preslico, ali po domače "štrafoj" in "kodamašina, rabimo za srčne bolezni. Količino teh dveh trav kuhamo v vodi pet minut. Ko se ohladi jo ocedimo in pijemo.

○○○

Za hrbtne in trebušne boličine rabimo tole zdravilo.

Zelene borove storže zrežemo, jih damo v stekleno vazo in zalijemo z žganjem. To pustimo počivati približno mesec dni. S tem se nato nato mažemo po hrbtu in trebuhu.

00000

Za bolečine v grlu in senozitis pripravimo zdravilo takole:

Spomladi nabereimo korenike poljskih marjetic "pratoline" in jih
posušimo. Po potrebi to zavremo in pijemo čaj.

Proti prehladu in katarju^{se} pa branimo s sirupom, ki ga pripravimo s smrekovimi vršički, žganjem in sladkorjem.

V stekleno vazo damo najprej plast smrekovih vršičkov, nato plast sladkorja. Vse to zalijem z žganjem. Tako spravljamo v vazo dokler jo ne napolnimo. Vazo dobro zapremo in damo na sonce da se sladkor stopi. ... uživamo po žličkah.

0-0-0-0+0-0-0-0-0=0=0=0=0=0=0=0=0=

ob TORKIH - ČETRTHIH in SOBOTAH od 18. do 20. ure

KULTURNO DELOVANJE DRUŠTVA "SEDEJ"

Pretekli četrtek 2. februarja smo imeli v Sedejevem domu v Števerjanu prvi kulturni večer v tem letu.

Predavanje o katoliškem tisku je organiziralo društvo "Sedej" podal pa ga je g. Bogomil Breclj, župnik v Nabrežini. Poleg razgovora o katoliškem tisku je g. Breclj prikazal vrsto skioptičnih slik, ki so se nanašale na predavanje.

Po predavanju nam je g. Breclj zavrtil še nekaj posnetkov o
pustu na krasu in o snegu.

Predavanje se je udeležilo veliko ljudi. Razveseljivo je bilo število mladih. Iz tega je razvidno, da je še v mladih dobra vzgoja, da še radi segajo po dobrem čtivu in ga prebirajo, tudi če se jim krog in krog ponujajo ničvredne in pornografske revije.

[illegible]

PROSVETNO DRUŠTVO "SEDEJ" iz ŠTEVERJANA

organizira

v nedeljo 19. februarja tretji izlet na sneg in sicer v

R A V A S C L E T T O

Na razpolago je še nekaj prostorov, kdor se želi vpisati, se lahko vpiše na sedežu društva ali pri or odbornikih društva, čim prej.

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044

POT "POD TEJO " POPRAVLJAJO.

Te dni so začeli z deli na cesti od Bukovja do Križišča, ali "Pod tejo", kakor pravimo po domače. Tu se je pred časom vsedla cesta in nastal je plaz, ki je oviral normalni prevoz, čeprav so se ga domačini ravnto tako posluževali. No sedaj bo temu kmalu konec in bo cesta spet lepo stekla. Jasno je, da se moramo zahvaliti zlasti občinski upravi, ki je stalno in neštetokrat intervenirala pri deželnih oblasteh.

PUST IN PUSTNI VOZOVİ.

Zadnjo soboto pred pustom je Mladinski krožek prosvetnega društva "F.B.Sedej" priredil v Sedejevem domu prrijetno pusno zabavo s plesom, ki so se je udeležili mladi v velikem številu.

Na pustni torek pa so nekateri mladinci, ki se zbirajo v društvu "F.B. Sedej", šli po vasi z pustnim vozom, kakor je že vkorenjeno v števerjanski navadi. Bila je lepa in pisana družčina in Števerjanci so jih radi sprejeli. Tudi številni so bili, tako, da je ob obisku vsake hiše steklo kaj veliko število kozarčkov.

Svoj voz je imelo tudi društvo "Briški grič", sicer kaj bi bilo
bi še pust ne bil "pobarvan".